

بررسی رابطه درجه حرارت مرکزی بدن با بروز لرز بعد از عمل جراحی

دکتر محمد رضا فاضل^۱، دکتر اتابک نجفی^۲، دکتر زهرا فرقانی^۳

خلاصه

سابقه و هدف:

با توجه به شیوع لرز در اعمال جراحی بعد از بیهوشی و عوارض شایعه شده، اهمیت اطلاع از علیل بوجود آور نموده آن و تناقض در مورد نشانه درجه حرارت مرکزی بدن با بروز لرز و به منظور رابطه درجه حرارت مرکزی بدن با بروز لرز بعد از عمل، این تحقیق در مواجهه کنندگان به اتفاق عمل جراحی بسیارستان متا تهران در مسال ۱۳۷۶ صورت پذیرفت.

مواد و روشها:

بیوپتیک حاضر یا روش مورد شاهدی بر روی ۶۰ بیمار در دو گروه یادگاری بدون لرز پس از عمل جراحی انحصار گرفت. توموژنی های بعد از عمل که حالت توبیک داشته و به صورت waxing and waning می شوند و میزان آن در دو گروه با *T-Test* مورد مقایسه قرار گرفت. میانگین های به صورت Mean± SD بیان شدند.

یافته ها:

از ۶۰ فرد مورد بررسی، ۳۰ نفر در گروه مورد (با لرز) و ۳۰ نفر در گروه مشاهد (بدون لرز) قرار گرفتند. در گروه به تلاحظ سن، جنس، و درجه حرارت اتفاق عمل مشابه بودند. درجه حرارت مرکزی بدن در گروه بدون لرز 37.11 ± 0.33 و در گروه با لرز 37.10 ± 0.35 بود ($p=0.001$). در ضمن فراوانی لرز در نمونه مورد بررسی ۳۷٪ درصد بود.

نتیجه گیری:

کاهش درجه حرارت مرکزی بدن با بروز لرز بعد از عمل رابطه دارد. با توجه به شیوع لرز و عوارض آن، تحقیقات بحثی جهت افزایش درجه حرارت مرکزی بدن و یا کاهش لرز توصیه می گردد.

واژگان کلیدی: لرز بعد از عمل - درجه حرارت مرکزی بدن - بیهوشی عمومی

۱-دانشگاه علوم پزشکی کاشان - گروه بیهوشی

۲-دانشگاه علوم پزشکی تهران - گروه بیهوشی

مواد و روشها:

این تحقیق یک مطالعه تحلیلی واز نوع مورد - شاهدی بود. بیمارانی که تحت عمل جراحی قرار گرفته و در محدوده سنی ۵۰-۲۰ سال و در کلاس ۰، ۱ (American society of Anesthesiology) بودند، وارد مطالعه شدند. افرادی که بیماری تیروئید، سندروم رینسود یا دیس اتونومی داشتند و یا تحت اعمال جراحی Neusosurgery قرار گرفته بودند، از مطالعه حذف گردیدند. بیماران دریافت کردن و القای بیهوشی با نسدونال (5mg/kg) سوکسینل کولین (2mg/kg) انجام گرفت و بیهوشی با O_2, NO_2 به نسبت ۵۰ درصد به همراه هالوتان ادامه یافت، شلی عضلاتی با آراکوریوم ایجاد شد. در انتهای بیهوشی از مصرف مخدور به خصوص پتیدین به خاطر اثر بر لرز بیماران خودداری گردید. درجه حرارت مرکزی بدن از ابتدای عمل تا ۳۰ دقیق بعد از اتمام عمل جراحی از طریق نازوفارنکس اندازه گیری شد. ترمورهای بعد از عمل که حالت تونیک داشته و به صورت waxing and waning بودند و ۸-۴ سیکل دردقیقه داشتند، به عنوان لرز بعد از عمل مد نظر قرار گرفتند. نمونه گیری آن قدر ادامه پیدا کرد تا ۳۰ نفر در گروه با لرز (مورد) و ۳۰ نفر در گروه بدون لرز (شاهد) قرار گرفتند. یافته هایی از قبیل درجه حرارت مرکزی، طول عمل جراحی، درجه حرارت اتفاق عمل، سن و جنس بررسی و در یک فرم اطلاعاتی ثبت گردیدند. داده های فرم اطلاعاتی طبقه بندی، استخراج و با آمار توصیفی ارایه و میزان درجه حرارت مرکزی بدن بیماران

مقدمه:

لرز بعد از عمل با شیوع به طور نسبی بالایی که تا ۶۰ درصد گزارش شده است، رخ می دهد (۱) که باعث افزایش مصرف اکسیژن به میزان ۶۰۰-۱۰۰ درصد خواهد شد (۲). این مقدار افزایش نیاز به اکسیژن منجر به افزایش برون ده قلب خواهد شد که در بیماران با بیماری قلبی عروقی خطرناک بوده و منجر به افزایش عوارض بعداز عمل شده و در نهایت منجر به افزایش عوارض بعد از عمل شده و نهایتاً مرگ و میر افزایش خواهد یافت. لرز در بیماران مسن شیوع بیشتر داشته و طولانی تر بوده است (۳). به خاطر کمتر بودن رزرو قلبی - تنفسی این افراد در معرض خطر بیشتری نسبت به بقیه هستند. اتیولوژی لرز به طور دقیق مشخص نشده است و به رفلکس‌های مهار نگردیده اسپانیال، درد، کاهش فعالیت سمباتیک، آزادی پیروزن، سرکوب آدرنال، آلکالوز تنفسی و شایعتر از همه به پاسخ ترموگولاتوری هیپوترمیک نسبت داده می شود (۴). هیپوترمی متوسط طی بیهوشی عمومی شایع است که می تواند به علت هوای سرد محیط اتفاق عمل، کاهش تولید حرارت و توزیع حرارت داخل بدن به وجود آید. همچنین اثر بیهوشی دهنده ها بر حرارت بدن مورد تایید قرار گرفته است (۵). اثر هالوتان (۶)، ایزووفلوران (۷) و انفولوران (۸)، در مختلط کردن پاسخ های ترمورگولاتوری بدن در برابر سرما به اثبات رسیده است که خود منجر به مختلط کردن پاسخهای ترمورگولاتوری بدن در برابر سرما به اثبات رسیده است که خود منجر به هیپوترمی و کاهش درجه حرارت مرکزی بدن با بروز لرز، این تحقیق در بیمارستان سینا تهران طی سال ۱۳۷۶ صورت پذیرفت.

اختلاف آنها به لحاظ آماری معنی دار نبود اما طول مدت عمل در بیماران با لرز $154 \pm 1/37$ دقیقه و در گروه بدون لرز $109 \pm 54/0$ دقیقه بود که تفاوتی حدود ۴۵ دقیقه یا 41 درصد داشتند **t-Test** نشان داد که این اختلاف به لحاظ آماری معنی دار است ($p < 0.05$).

دارای لرز و بدون لرز با **t-Test** مورد قضاوت آماری قرار گرفت.

یافته‌ها

از 60 فرد مورد بررسی 30 نفر در گروه بدون لرز و 30 نفر در گروه با لرز قرار گرفتند. همان گونه که از جدول (۱) بر می‌آید، دو گروه به لحاظ سن، جنس و درجه حرارت اتفاق عمل یکسان بودند و

جدول ۱- توزیع بیماران مورد بررسی بر حسب خصوصیات آنها به تفکیک داشتن یا نداشتن لرز بعد از عمل

میانگین درجه حرارت اتفاق عمل (°C) mean± SD	میانگین طول عمل جراسی (دقیقه) mean± SD	جنس		سن (سال) mean± SD	عوامل لرز بعد از عمل
		زن	مرد		
$25/87 \pm 8/71$	$109 \pm 0/54$	۱۵ (۵۰)	۱۵ (۵۰)	$39/57 \pm 10/35$	شاهد (n=30)
$25/15 \pm 1/8$	$154 \pm 1/37$	۱۴ (۴۶/۷)	۱۶ (۵۳/۳)	$39/54 \pm 9/58$	مورد (n=30)

میزان درجه حرارت مرکزی افراد مورد بررسی در جدول (۲) ارایه گردیده است و بیانگر آن می‌باشد که اختلاف دو گروه معنی دار است ($p < 0.001$).

کننده توانستند ثابت کنند که بین هیپوترومی و لرز بعد از عمل ارتباط معنی داری وجود دارد این رابطه توسط محققان دیگر هم به اثبات رسیده است (۱۰، ۹). علت آن که بعضی مطالعات نتوانستند ارتباط معنی بین لرز بعد از عمل و هیپوترومی را ثابت نمایند، احتمالاً به خاطر اشکال در روش مطالعه بوده و یا این که عوامل مخدوش کننده اگر به درستی حذف نکرده بودند. تحقیق همچنین نشان داد که فراوانی لرز بعد از عمل $37/7$ درصد بوده است. در چند مطالعه به ترتیب $2/13$ درصد و 21 درصد از بیماران بعد از عمل لرز داشته‌اند (۱۱).

جدول ۲- میزان درجه حرارت مرکزی بدن بعد از عمل جراحی در بیماران یا بدون لرز

عمل	لرز بعد از عمل (n=30)	مورد (n=30)	درجه حرارت مرکزی در انتهای عمل °C
	mean± SD	mean± SD	
	$37/11 \pm 0/33$	$35/32 \pm 0/81$	

بحث

تحقیق نشان داد که درجه حرارت مرکزی بدن با بروز لرز بعد از عمل مرتبط می‌باشد، این مساله در مطالعات دیگر هم مورد آزمون قرار گرفته و ثابت شده است. Sessler و همکارانش در یک مطالعه با حذف عوامل مخدوش **Triple crossover**

این مساله می تواند به علت باشد که هرچه مدت زمان بیهوشی بیمار بیشتر شود . امکان از دست دادن حرارت بیشتر می گردد ، درجه حرارت مرکزی کاهش بیشتری پیدا می کند و در نتیجه فراوانی لرز بعد از عمل بیشتر خواهد بود . با توجه به شیوع لرز بعد از عمل و عوارض آن تحقیقات تجربی جهت افزایش درجه حرارت مرکزی بدن و یا کاهش لرز توصیه می گردد .

در مجموع ، در مطالعات گوناگون محدوده ۶۵-۶۰ درصد برای لرز بعد از عمل ذکر شده است . تفاوت های موجود احتمالاً به خاطر تفاوت در نوع بیهوشی ، طول عمل جراحی و داروهای مصرفی حین عمل خصوصاً مخدرها بوده است . در این مطالعه تفاوت معنی داری بین طول بیهوشی در دو گروه بیماران وجود داشت . بیماران با لرز بعد از عمل میانگین طول مدت بیهوشی بیشتری داشتند . در مطالعات دیگر هم چنین اختلافی مشاهده گردیده است (۹)

References:

- 1- rossley AWA. Perioperative shivering. Anesthesia. 1992; 47:193-195.
- 2- Just B, Delva E, Camus Y, linehairt A. Oxygen uptake during recovery flowing naloxane. Anesthesiology .1992;76:60.
- 3- Kurz A, Platter , Sessler DI The thereshold for thermoregulatory vasoconstriction during nitrous oxide-isofluran anesthesia is lower in eldrly than young patients. Anestesiology. 1993;79:465.
- 4- Sessler DI, Rubinsten EH, Moayeri A Physiologic response to mild perianesthetic hypothermia in human. Anestisiology. 1991;75:594-610.
- 5- Central thermoregulatory inhibition by General anesthesia. Anestesiology.1991;75:557-559.
- 6- Sessler DI, The thermoregualtory threshold in humans during halathan anesthesia. Anesthesiology. 1988;68:836-842.
- 7- Ramachandra V. Moore C, Kaur N, Carli F Effect of halothane, enflurane and isoflurane on body temperature during and after surgery . Br J Anaesth. 1989;62:409-414.
- 8- Washington DE, Sessler DI, Mc Gurinojetal Painful stimulation minimaly increase the thermoregulatory thereshold for vasoconstriction during enfluran anesthesia in humans. Anesthesiology.1992;77:286.
- 9- Crossley AWA. Six months shivering in a district general hospital. Anaesthesia.1992;47:845-848.
- 10-Sessler DI, Israel D Spontaneus postanesthetic tremor does not resemble thermoregulatory shivering. Anesthesiology. 1988;68:843-850.
- 11-Crossly AWA. The intensity of post operative shivering is unrelated to axillary temperature. Anaesthesia.1994;49:205-207.